

W zarzucie piątym skarżące podnoszą, że naruszony został art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 oraz obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 ust. 2 TFUE, a także w art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Twierdzą one w tym względzie, że przy ustalaniu wysokości grzywien pozwana w sposób arbitralny odstąpiła od przedstawionej w zaskarżonej decyzji metody obliczania.

W zarzucie szóstym skarżące twierdzą, że wobec przekroczenia zakresu uznania i naruszenia zasady proporcjonalności przy ustalaniu wysokości grzywiny, pozwana naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003.

W ramach zarzutu siódmego skarżące podnoszą, że naruszony został art. 296 ust. 2 TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ pozwana nie uzasadniła zaskarżonej decyzji w odniesieniu do kwestii o zasadniczym znaczeniu.

W zarzucie ósmym skarżące podnoszą wreszcie, że pozwana naruszyła wynikające z art. 27 rozporządzenia nr 1/2003 oraz art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawo skarżących do bycia wysłuchanymi, gdyż nie zostały one wysłuchane co do kwestii o zasadniczym znaczeniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2010 r. — Grebenshikova przeciwko OHIM — Volvo Trademark (SOLVO)

(Sprawa T-394/10)

(2010/C 301/79)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elena Grebenshikova (Petersburg, Federacja Rosyjska) (przedstawiciel: adwokat M. Björkenfeldt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie R 861/2010-1; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „SOLVO” dla towarów z klasy 9

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Volvo Trademark Holding AB

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Wielkiej Brytanii graficzny znak towarowy nr 747361 „VOLVO” dla szerokiej gamy towarów i usług; zarejestrowane w Wielkiej Brytanii słowne znaki towarowe nr 1552528, nr 1102971, nr 1552529 i nr 747362 „VOLVO” dla szerokiej gamy towarów i usług; słowne wspólnotowe znaki towarowe nr 2361087 i nr 2347193 „VOLVO” dla m.in. towarów i usług z klas 9 i 12

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne zastosowanie przez Izbę Odwoławczą przepisów tego artykułu; naruszenie przez Izbę Odwoławczą ogólnej zasady prawa UE dotyczącej równego traktowania i naruszenie art. 1 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) oraz naruszenie art. 2 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2010 r. — Stichting Corporate Europe Observatory przeciwko Komisji

(Sprawa T-395/10)

(2010/C 301/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: S. Crosby, Solicitor i S. Santoro, lawyer)